DZIENNIK ZARZĄDZEŃ
DYREKCJI OKRĘGU POCZT i TELEGRAFÓW
W KATOWICACH.

Nr. 5. | Katowice, dnia 30 marca 1935 r. | Rok III.

TREŚĆ:

PAMIĘTAJ, ŻE POCZTA TO NIE URZĄD, LECZ PRZEDSIĘBIORSTWO HANDLOWE.

POCZTA.

88.

Cofnięcie zezwoleń na nadawanie przesyłek listowych za opłatą ryczałtową.

Od dnia I. IV. 1935 r. wolno tylko Pocztowej Kasie Oszczędności nadawać przesyłki listowe za opłatą ryczałtową.

W związku z zarządzeniem Ministerstwa Poczt i Telegrafów № PW 612/13 z dnia 23. III. 1935 r. zawiadamia się, że Pan Minister cofnął z ważnością od dnia 1 kwietnia bieżącego roku — udzielone zezwolenie na nadawanie przesyłek listowych za opłatą ryczałtową wszystkim uprawnionym instytucjom, wymienionym w spisie tychże instytucyj, zawartym w Przepisach Ruchu do Ordynacji Pocztowej (II. P. 4) str. 75 § 31 — z wyjątkiem Pocztowej Kasy Oszczędności (poz. 13 spisu).

Pocztowa Kasa Oszczędnośsi zatem będzie w dalszym ciągu nadawać swe przesyłki listowe za opłatą ryczałtową na dotychczasowych zasadach.

№ PP 41 z dnia 26 marca 1935 r.

89.

Przerzucanie opłat na adresata przez Urzędy Pośrednictwa Pracy.

Na podstawie zarządzenia Ministerstwa Poczt i Telegrafów z dnia 22. III. 1935 roku № PW 401/t/28 wyjaśnia się, że spis władz i urzędów (Dz. U. M. P. i T. № 19 z 1934 r. stanowi całkowicie wyczerpującą podstawę dla oceny, które władze i urzędy mogą opłacać przesyłki urzędowemi znaczkami pocztowemi.

Przy przyjmowaniu natomiast przesyłek za opłatą przerzuconą na adresata należy brać pod uwagę charakter nadawcy jako urzędu, a brak tego urzędu w wymienionym spisie nie może spowodować nieprzyjęcia tego rodzaju przesyłek do przewozu pocztą.

Z tego powodu państwowe urzędy pośrednictwa pracy, jakkolwiek nie wymienione w spisie władz i urzędów, mogą korzystać z prawa nadawania przesyłek za opłatą przerzuconą na adresata.

№ PP 400 z dnia 25 marca 1935 r.

90.

Doręczanie pism sądowych.

Pisma sądowe w postępowaniu cywilnem i karnem mają być doręczane zastępczo na wyraźne zarządzenie Sądu w miejscu poprzedniego zamieszkania adresata.

Sądy położone na terenie podległym tut. Dyrekcji żalą się bardzo często, że urzędy pocztowo-telegraficzne tut. okręgu nie wykorzystują zastępczego doręczenia w razie wyprowadzenia się adresata pomimo tego, że Sądy umieszczają wyraźne zarządzenie.

Ponieważ powyżej przedstawione niedomaganie opóźnia bardzo znacznie wymiar sprawiedliwości, przeto poleca się dokładnie zaznajomić z zarządzeniem Dyrekcji № 28 z 1934 r. i bezwzględnie stosować.

Równocześnie wyjaśnia się, że zapodany w tem zarządzeniu sposób doręczania należy stosować przy doręczaniu pism sądowych, tak w postępowaniu cywilnem, jak i karnem, a to z uwagi na rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 30. I. 1934 r. (Dz. U. R. P. № 10 z 1934 t. poz. 84).

№ PP 20 z 14 marca 1935 r.

91.

Pisma sądowe do adresatów zamieszkałych na obszarze W. M. Gdańska.

Pisma sądowe nie mogą być wysyłane jako listy zwykłe za zwrotnem poświadczeniem odbioru do adresatów zamieszkałych na obszarze W. M. Gdańska, natomiast mogą być wysyłane jako listy polecone za zwrotnem poświadczeniem odbioru, jednak do tych listów należy dołączać formularz zwrotnego poświadczenia odbioru ustalony dla obrotu zagranicznego.

Zarząd pocztowy W. M. Gdańska żali się, że do adresatów zamieszkałych na obszarze W. M. Gdańska nadchodzą w dalszym ciągu przesyłki listowe sądowe nieodpowiadające przepisom Światowej Konwencji Pocztowej, a w szczególności przesyłki listowe zwykłe za zwrotnem poświadczeniem odbioru nieodpowiadającem formularzom, ustalonym dla obrotu zagranicznego.

Wobec powyższego poleca się urzędom (agencjom) ściśle stosować się do zarządzenia Dyrekcji, z dnia 10. XI. 1933 r. № PP 40/Dz. Zarządzeń № 16 z 1933 r. poz. 116).

Pracowników winnych nieprzestrzegania tych zarządzeń będzie Dyrekcja zgodnie z zarządzeniem Ministerstwa Poczt i Telegrafów na początku powołanem pociągała do odpowiedzialności służbowej.

№ PP 450 z dnia 26 marca 1933 r.

92.

Przesyłki listowe zagranicznych urzędów R. P. wysyłane z kraju z opłatą przerzuconą na adresata.

Przesyłki listowe z opłatą przerzuconą na adresata nadawane w kraju przez zagraniczne urzędy R. P. w razie niewykupienia przez adresata nie należy zwracać bezpłatnie wymienionym urzędom, ale Ministerstwu Spraw Zagranicznych w Warszawie.

W myśl § 7 rozporządzenia Ministrów Poczt i Telegrafów, Skarbu i Spraw Wewnętrznych z dnia 22 lipca 1933 r. o urzędowych przesyłkach listowych (Dz. Urz. M. P. i T. Nr. 18 poz. 74) należy niedoręczalną przesyłkę listową, wysłaną za opłatą przerzuconą na adresata, zwrócić nadawcy bezpłatnie.

Z wysyłania korespondencji w omawianym trybie korzystają również polskie urzędowe placówki zagraniczne, które korespon-

dencję swoją nadają w kraju przez swoje organa albo za pośrednictwem Ministerstwa Spraw Zagranicznych.

W związku z powyższem na podstawie zarządzenia Ministerstwa Poczt i Telegrafów z dnia 23. III. 1935 r. № PW—401/1/7, zarządza się, aby urzędy i agencje pocztowe niedoręczalne przesyłki listowe wysłane przez polskie urzędowe placówki zagraniczne za dopłatą przerzuconą na adresata, zwracały bezpłatnie pod adresem Ministerstwa Spraw Zagranicznych w Warszawie, a nie wysyłającym te przesyłki polskim urzędom zagranicznym.

Do powyższego należy się ściśle stosować.

№ PP 400 z dnia 26 marca 1935 r.

93.

Przesyłki listowe z obraźliwemi napisami zwracane do zagranicy.

Przesyłki takie mają być uważane jako niedoręczalne.

Ministerstwo Poczt i Telegrafów zarządzeniem z dnia 7. III. 1935 r. № PZ 732/35, zawiadomiło tut. Dyrekcję, iż jeden z urzędów pocztowo-telegraficznych zwrócił druk do Niemiec, na którym adresat umieścił obraźliwe napisy.

W związku z powyższem przypomina się urzędom (agencjom) zarządzenie Dyrekcji (Dz. Zarz. № 18/34 poz. 178) i poleca się bezwzględnie do tegoż stosować. W miejsce powołanego tamże art. 45 ust. 1. pkt. g (tom II P. 1) obowiązuje obecnie art. 46 konwencji (tom II. P. 20 str. 33).

№ PP 70 z dnia 11 marca 1935 r.

94

Druki.

Zawiadomienia krótkofalowców Q. S. L. mogą być przesyłane jako druki w obrocie krajowym i zagranicznym do dnia 1. IV. 1936 r.

W ślad za zarządzeniem Dyrekcji № 554 z 1934 r., którem zawiadomiono urzędy (agencje) o dopuszczeniu do przewozu w obrocie wewnętrznym karty Q. S. L. wysyłane przez krótkofalowców za opłatą dla druków — Ministerstwo Poczt i Telegrafów reskryptem z dnia 27. II. 1935 r. № PZ 201/35 wyraziło zgodę na traktowanie wymienionych kart pod względem opłat również w obrocie zagranicznym jako druków.

Zarządzenie niniejsze ważne jest na czas do 1. IV. 1936 r.

№ PP 410 z dnia 4 marca 1935 r.

95.

Paczki żywnościowe.

Urzędy nadawcze i oddawcze mają sprawdzać wyrywkowo i w razie uzasadnionego podejrzenia, czy w paczkach żywnościowych jest rzeczywiście przesyłana tylko żywność.

Urzędy nadawcze mają również zwrócić uwagę na należyte opakowanie paczek.

Zostało stwierdzone, iż niektóre urzędy (agencje) tutejszego okręgu przyjmują wiele paczek żywnościowych, nie odpowiadających § 3 rozporządzenia Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 14. VII. 1932 r. (Dz. U. Min. P. i T. № 15 z 1932 roku poz. 97) t. j. zawierających oprócz artykułów spożywczych, także i inne przedmioty względnie nawet nie zawierających artykułów żywnościowych.

Wobec tego poleca się, aby urzędy nadawcze wyrywkowo i w razie uzasadnionego podejrzenia badały zawartość nadawanych paczek żywnościowych i stosowały się do § 27 rozporządzenia i przepisów wykonawczych do § 27 (Dz. U. Min. P. i T. № 15 z 1932 r. poz. 97 i 104). Urzędy zaś oddawcze stosowały się do § 27 ust. 2 rozporządzenia i przepisów wykonawczych do § 27 i wysyłały zawiadomienie o brakującej opłacie do urzędów nadawczych, celem ściągnięcia od nadawcy odpowiedniej dopłaty.

Przy tej sposobności zwraca się uwagę, aby otwierane paczki były spowrotem należycie opakowane, przedmioty wewnątrz nie pomieszane, nie połamane i t. p. tak, aby spowodu otwarcia paczki adresat nie był narażony na stratę.

Zauważa się, iż według zawiadomień poszczególnych Dyrekcyj urzędy (agencje) tutejszego okręgu przyjmują paczki żywnościowe niedokładnie opakowane.

Wobec powyższego przypomina się, że opakowanie paczek żywnościowych winno odpowiadać § 7 rozporządzenia o paczkach żywnościowych (Dz. U. Min. P. i T. poz. 97 z 1932 r.) oraz § 107 — 113 ordynacji pocztowej.

W razie gdyby nadawca przyniósł do nadania paczkę niedokładnie opakowaną, należy zaproponować mu wysłanie paczki na własną odpowiedzialność zgodnie z § 115 ordynacji (Tom II. P. 3).

№ PP 77 z dnia 16 marca 1935 r.

96.

Paczki żywnościowe z bananami.

Z paczkami takiemi należy obchodzić się ostrożnie.

Przypomina się urzędom (agencjom) o konieczności ścisłego stosowania zarządzenia Dyrekcji № 511 z 1934 r. o ostrożnem obchodzeniu się pracowników pocztowych z paczkami żywnościowemi z zawartością bananów.

Według bowiem reskryptu Ministerstwa Poczt i Telegrafów z dnia 9. III. 1935 roku № PW 113/73/75 firmy nadające tego rodzaju paczki do przewozu pocztą żalą się w dalszym ciągu na niewłaściwe obchodzenie się z przesyłkami zawierającemi banany, które wskutek tego dochodzą do miejsca przeznaczenia w stanie niepozwalającym na ich zbyt.

№ PP 75 z dnia 14 marca 1935 r.

97.

Protestowanie weksli miejscowych.

Instytucje finansowe nadające większe ilości weksli miejscowych do protestu zwalnia się z obowiązku wystawiania wykazów zleceniowych do każdego wekslu.

Na podstawie reskryptu Ministerstwa Poczt i Telegrafów № PW 120/17 z dnia 22. III. 1935 r. Dyrekcja Okręgu Poczt i Telegrafów zwalnia banki i inne instytucje finansowe, nadające większe ilości weksli miejscowych do protestu, od obowiązku wystawiania wykazów zleceniowych do każdego wekslu, pod warunkiem, że odnośne instytucje będą oddawały urzędom pocztowym weksle przy wykazach sporządzonych przez nich podwójnie przez kalkę według załączonego wzoru, wypełniając rubryki 1 do 5.

Odbiór weksli winny urzędy pocztowe potwierdzać na odbitce wykazu, wskutek czego odpadnie potrzeba nadawania weksli zapomocą pocztowej książki nadawczej.

Zapisywanie w tych wypadkach weksli do księgi przyjęć urzędy winny uskuteczniać w jednej pozycji sumarycznie, analogicznie, jak uskuteczniają zapisywanie weksli, nadeszłych przy spisie dokumentów wierzytelnościowych (dr. № 109). Numer nadania w formie ułamka winny urzędy wpisywać na grzbiecie wekslu z przedniej lewej strony ponad ceną weksla.

Wykazów według powyższego wzoru mogą zaiteresowane instytucje używać własnego nakładu aż do odwołania.

O powyższem należy powiadomić odnośne instytucje finansowe.

№ PK 40 z dnia 25 marca 1935 r.

Zał. do wz. P.K. 40 z 20 marca 1935 r.

Imię i nazwisko i adres nadawcy.

Urzędowi pocztowemu w .... dnia .... 193 ....

Nr. .... (księgi przyjęć)

Wykaz weksli miejscowych, przeznaczonych do protestu.

Nr. poz.	Dłużnik	Kwota zlecenia		Termin płatności	Opłatę za inkaso uiści	Przedstawiono do zapłaty dnia	Wykupiono dnia	Opłata za protest lub ½ protestu		Opłata za inkaso	Kwotę zlecenia zarachowano		Data zwrotu	Potwierdzenie odbioru weksla zaprotestowanego
		Zł.	gr.					Zł.	gr.	gr.	dnia	poz. przychodu dr. Nr.		
1	2	3		4	5	6	7	8		9	10		11	12

98.

Używanie maszyn do frankowania.

Na podstawie reskryptu Ministerstwa Poczt i Telegrafów № P. W. 620/2/35 z dnia 6. III. 1935 r. Dyrekcja Okręgu Poczt i Telegrafów wyjaśnia, iż maszynami do frankowania zasadniczo mogą być opłacane:

1) wszystkie przesyłki listowe w obrocie wewnętrznym i zagranicznym,
2) opłaty dodatkowe do przesyłek listowych uiszczane normalnie znaczkami pocztowemi przez nadającego te przesyłki,
3) przesyłki lotnicze tak w obrocie krajowym jak i zagranicznym,
4) natomiast „Różne opłaty“ (Rozdz. 8 taryfy pocztowej) nie mogą być uiszczane sposobem maszynowym, są to bowiem opłaty odnoszące się do przesyłek, których sposób nadawania jest inny aniżeli przesyłek listowych, nie byłoby zatem możliwem prowadzenie kontroli, jakiej podlegają przesyłki listowe, opłacane maszyną do frankowania.
5) W myśl § 34 p. 4 ordynacji pocztowej (Dz. U. R. P. № 45 poz. 392) „nieważne są odciski stempla wskazującego kwotę uiszczonej opłaty, umieszczane na skrawkach papieru, nalepionych na przesyłkach listowych. Przesyłki takie będę uważane za nieopłacone“;

§ zaś 59 powołanej ordynacji pocztowej postanawia m. i.: „na zwykłych i poleconych przesyłkach listowych.... można adres napisać na kartce papieru nalepionej całą powierzchnią trwale na przesyłce“.

Z zestawienia tych dwu przepisów wynika, że opłata pocztowa może być wybita na kartce nalepionej na przesyłce, pod warunkiem, że na tej kartce będzie umieszczony adres odbiorcy, nadawcy (firma) i ewentualne znamiona przesyłki (polecony, ekspres i t. p.). Nie może być zaś uiszczona opłata wybita na osobnym skrawku papieru.

6) Również na chorągiewce firmowej Oddziałów Banku Polskiego jako nieodłącznej części przesyłki może być uiszczona opłata wybita za pomocą maszyny do frankowania.
7) Nadawanie przesyłek Oddziałów Banku Polskiego z awizami żyrowemi może się odbywać w myśl życzeń Dyrekcji Banku Polskiego z tem jednakowoż, by ogólna ilość tych przesyłek i kwota uiszczonej opłaty za nie była każdorazowo wypisana w książce nadawczej zwykłych przesyłek listowych, urzędnik pocztowy zaś potwierdzi ponadto odbiór tych listów w specjalnej książce nadawczej awiz żyrowych Banków.

№ PK 15 z dnia 14 marca 1935 r.

99.

Maszyny do frankowania przesyłek listowych.

Prowadzić ścisłą ewidencję maszyn i przeprowadzić kontrolę maszyn nieczynnych.

Stwierdzono, że urzędy pocztowe nie prowadzą należytej ewidencji czynnych maszyn do frankowania i nie donoszą wczas o zaprzestaniu korzystania z danych maszyn, skutkiem czego zachodzą wypadki zaginięcia książek kontroli wpłat gotówkowych i możliwości nadużyć.

Wobec powyższego zarządza się na podstawie reskryptu Ministerstwa Poczt i Telegrafów № P. W. 621/16/35 z dnia 21. III. 1935 by urzędy pocztowe, pod osobistą odpowiedzialnością służbową i materjalną pp. naczelników urzędów, prowadziły ścisłą ewidencję maszyn czynnych w ich okręgu, przeprowadzały od czasu do czasu kontrolę maszyn, które przez dłuższy czas nie są w użyciu oraz zawiadamiały Dyrekcję o nieużywaniu danej maszyny trwającem dłużej jak 1/2 roku.

№ PK. 15 z dnia 23 marca 1935 r.

100.

Obrót czekowy P. K. O.

Pisma P. K. O. przesyłane do urzędów pocztowo-telegraficznych w sprawie usterek z obrotu czekowego, są wolne od opłat reklamacyjnych.

Na podstawie reskryptu Ministerstwa Poczt i Telegrafów № PW 761/5 z d. 12.III.1935 r. wyjaśnia się, że wszelkie pisma Pocztowej Kasy Oszczędności, przesyłane do urzędów i agencyj pocztowych, jako zbiornic, dotyczące usterek z obrotu czekowego, nie podlegają opłacie reklamacyjnej. Natomiast reklamacje klientów P. K. O. dotyczące wpłat na konta czekowe, lub wypłat przekazów czekowych, wnoszone do urzędów pocztowych bezpośrednio lub za pośrednictwem P. K. O., pod-

legają normalnej opłacie reklamacyjnej, ustalonej w taryfie pocztowej dla reklamacyj przesyłek pocztowych.

Jeżeli reklamacja dotyczy przekazu czekowego za zwrotnem poświadczeniem wypłaty, opłaty reklamacyjnej pobierać nie należy.

Opłata reklamacyjna winna być uiszczona znaczkami pocztowemi na reklamacji.

W wypadku, jeżeli okaże się, że reklamacja spowodowana była z winy poczty, to zgodnie z postanowieniem, zawartem w § 369 ordynacji pocztowej (II. P. 3) opłatę reklamacyjną należy reklamantowi zwrócić.

№ PK 30 z dnia 14 marca 1935 r.

101.

Usterki przy wypłatach zaopatrzeń emerytalnych.

Przy wypłatach zaopatrzeń emerytalnych i rent inwalidzkich zleconych przez władze skarbowe należy dbać o to, by odbiór kwot kwitowały osoby wymienione w kartach wypłat.

Wydział Skarbowy Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego — przy kontroli wypłaconych zaopatrzeń emerytalnych stwierdza, iż urzędy i agencje pocztowo-telegraficzne przy wypłacie zaopatrzeń emerytalnych popełniają usterki a mianowicie wypłacają zaopatrzenia:

1) bez pokwitowania odbioru,
2) za pokwitowaniem tylko jednej osoby, podczas gdy według karty wypłat do odbioru renty są upoważnione dwie osoby,
3) bez upoważnienia do rąk osób nieuprawnionych,
4) w wypadkach, gdy rentobiorca już zmarł,
5) pomimo, iż Wydział Skarbowy zarządził wstrzymanie wypłaty zaopatrzenia.

W wypadkach nieprawidłowej wypłaty zaopatrzeń — Urząd Wojewódzki Śląski nie uznaje dokonanych wypłat i nie zwraca Przedsiębiorstwu państwowemu „Polska Poczta, Telegraf i Telefon“ sum skreślonych wypłat.

Często urzędy i agencje pocztowo-telegraficzne popełniają te same usterki, na które Dyrekcja Okręgu Poczt i Telegrafów zwróciła im już uwagę.

Ponadto urzędy odsyłają z opóźnieniem wykazy wypłaconych zaopatrzeń emerytalnych i rent Wydziałowi Skarbowemu, wskutek czego tenże zwraca zapóźno Zarządowi Pocztowemu sumę wypłaconych zaopatrzeń.

W następstwie takiego postępowania dług Wydziału Skarbowego Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego stale wzrasta i po koniec grudnia 1934 roku wynosił pokaźną sumę 278.911 zł.

Celem zlikwidowania tego niepożądanego stanu rzeczy, Dyrekcja Okręgu Poczt i Telegrafów kategorycznie wzywa urzędy i agencje pocztowo-telegraficzne do przepisowego dokonywania wypłat zaopatrzeń i opracowywania — bez jakichkolwiek usterek — wykazów i kart doręczeń, tak aby Wydział Skarbowy w przyszłości nie skreślał żadnej wypłaty.

Wykazy wypłaconych zaopatrzeń i karty doręczeń należy przesyłać Wydziałowi Skarbowemu **bezwarunkowo** w terminach podanych w przepisach szczegółowych o wykonaniu instrukcji z dnia 13 marca 1933 r. w sprawie wypłaty zaopatrzeń emerytalnych, rent inwalidzkich, i t. p. stałych zaopatrzeń — Dz. Urz. Min P. i T. № 5 z roku 1934 poz. 30.

Dyrekcja Okręgu Poczt i Telegrafów przestrzega urzędy i agencje pocztowo-telegraficzne, że winnych niestosowania się do niniejszego zarządzenia pociągnie do odpowiedzialności służbowej.

№ PK 17 z dnia 16 marca 1935 r.

102.

Badanie listów wartościowych do zagranicy.

Uszkodzone listy wartościowe do zagranicy muszą być badane przez urzędy stałe i dosyłane do urzędów wymiany.

Urzędy wymiany tutejszego Okręgu otrzymują bardzo często uszkodzone listy wartościowe nadane w kraju, a przeznaczone do zagranicy, których uszkodzenie jest zabezpieczone tylko przez ambulanse (II. P. 8 § 42 C p. 6) mimo, że uszkodzenie opakowania nastąpiło nie bezpośrednio w drodze do urzędu wymiany, lecz jeszcze przedtem i list powinien być skierowany według p. 7 powyżej cytowanego zarządzenia do większego urzędu przydrożnego, możliwie na dworcu kolejowym celem zbadania.

Ze względu, że nadsyłanie bez zbadania zawartości uszkodzonych listów wartościowych krajowych do zagranicy dopiero do urzędu wymiany celem zbadania powoduje nadmierne obciążenie dla tychże urzędów, a ponadto przesyłki te doznają opóźnienia w dalszym

transporcie należy ściśle stosować się do postanowień zawartych w przepisach o odprawie i przewozie poczty w tomie II. P. 8 § 42 C, ze szczególnem zwróceniem uwagi na punkt 9, który należy rozumieć, że badanie zawartości ma się odbywać w przydrożnych urzędach przekartowawczych, a nie dopiero w urzędach wymiany.

Urzędy i ambulanse, które zauważą niestosowanie się do powyższego zarządzenia mają o tem zgłaszać Dyrekcji, podając konkretne dane zauważonych nieformalności.

№ PKm 102 z dnia 13 marca 1935 roku.

ZACHĘCAJ DO KORZYSTANIA Z RADJOTELEGRAMÓW, JAKO NAJSZYBSZEGO ŚRODKA KOMUNIKACJI NA ŚWIECIE.

TELEGRAF i TELEFON.

103.

Regulowanie opłat telefonicznych przez abonentów czasowo nieobecnych.

Abonenci na czas ich nieobecności mogą regulować rachunki telefoniczne zgóry za kilka miesięcy, lub też mogą podać urzędowi pocztowo-telegraficznemu ich adresy, pod któremi należy dosyłać rachunki do uregulowania.

Zachodzą wypadki, że abonenci wyjeżdżając na urlop, letnisko lub tp. żądają aby urzędy w czasie ich nieobecności nie doręczały im rachunków za abonament telefoniczny.

W takich wypadkach należy abonentów informować, że kwestja regulowania rachunków za abonament w trakcie ich nieobecności może być rozwiązana dwojako t. j. abonent może zapłacić abonament zgóry za kilka miesięcy lub też podać urzędowi czasowy adres swego zamieszkania i zażądać nadsyłania tamże, w terminie określonym, wezwania do zapłaty.

Na sieciach z taryfą licznikową, gdy abonent życzyłby sobie zapłacić przed wyjazdem abonament za kilka miesięcy, należy pobrać opłatę stałą, a opłatę za rozmowy ponadkontyngentowe przy najbliższym rachunku po jego powrocie.

№ T. E. 209 z dnia 25 marca 1935 r.

104.

Obliczanie należności abonamentowych za część miesiąca.

Abonent w pierwszym miesiącu abonamentu opłaca za każdy dzień od dnia uruchomienia 1/30 część miesięcznej opłaty abonamentowej.

Przy sprawdzaniu telefonicznych opłat abonamentowych stwierdzono, że przeważna ilość urzędów i agencyj pocztowo-telegraficznych nie przestrzega postanowień paragrafu 41 Ordynacji telefonicznej ogłoszonej w Dzienniku Urzędowym Min. Poczt i Tel. № 24 z 1934 r. pozycja 123 strona 501. Powołany paragraf postanawia, że bez względu na faktyczną ilość dni poszczególnych miesięcy należy przy obliczaniu telefonicznych opłat abonamentowych za niepełny miesiąc brać pod uwagę zawsze **trzydziestodniowy** miesiąc. Naprzykład — urząd ma obliczyć należność abonamentową za nową stację uruchomioną w dniu 9 stycznia. Aczkolwiek miesiąc ma 31 dni to w myśl powołanego paragrafu 41, należy go liczyć za miesiąc 30-dniowy, również miesiąc luty należy liczyć za miesiąc 30-dniowy.

№ T. E. 510 z dnia 25 marca 1935 r.

105.

Zaliczenie opłat za aparaty dodatkowe Policji, oraz za specjalne świadczenia.

Za wszelkie aparaty dodatkowe Policji należy zaliczać na sieciach z taryfą ryczałtową opłaty przewidziane w poz. 10 p. 8 b taryfy telefonicznej, zaś za stałe połączenia Policji nie należy zaliczać opłat, z wyjątkiem opłat za rozmowy międzymiastowe przeprowadzone w czasie stałego połączenia, które zaliczać należy.

Przy kontroli telefonicznych opłat abonamentowych stwierdzono, że nie wszystkie urzędy pocztowo-telegraficzne (posiadające centrale telefoniczne) na sieciach telefonicznych z taryfą ryczałtową stosują się do okólnika telegraficznego z dnia 26. VII. 1929 r. Ldz.: III/2—42789/29, w myśl którego za wszelkie aparaty dodatkowe Policji, bez względu na to, czy są one na tej, lub innej posesji, kto te aparaty konserwuje i jakiego są rodzaju, na-

leży zaliczać opłaty abonamentowe jak za aparaty dodatkowe w obrębie jednej posesji załączone do centralki domowej i konserwowane przez abonenta.

Wobec powyższego przypomina się, że na sieciach telefonicznych z **taryfą ryczałtową** za wszelkie aparaty dodatkowe Policji bez względu na ich rodzaj należy aż do odwołania zaliczać opłaty według stawek podanych w poz. 10 lit. a „Opłaty abonamentowe ryczałtowe", ust. 1. punkt 8 b taryfy telefonicznej (Dz. Taryf. № 14/34 r.), to jest jak za aparaty dodatkowe załączone do centrali domowej z obsługą ręczną, posiadającą prawo połączenia z siecią państwową, zainstalowane w obrębie tejże posesji co i centrala domowa i konserwowane przez abonenta.

Za aparaty dodatkowe Policji na sieciach automatycznych z taryfą licznikową należy pobierać opłaty normalne podane w poz. 10 lit. b „Opłaty abonamentowe licznikowe" obowiązującej taryfy telefonicznej.

Jednocześnie przypomina się, że za stałe połączenia Policji na czas przerwy w urzędowaniu central telefonicznych nie należy zaliczać opłat ustalonych w poz. 19 taryfy telefonicznej, natomiast należy zaliczać opłaty za każdą rozmowę międzymiastową przeprowadzoną w czasie stałego połączenia, zgodnie z poz. 19 ust. 2 lit. b taryfy telefonicznej (Dz. Taryf № 14/34 r.)

TE. 209 z dnia 27 marca 1935 r.

106.

Ruch telefoniczny między Polską i Holandją.

W związku z uruchomieniem bezpośredniego połączenia telefonicznego Warszawa — Amsterdam zniża się z dniem 1-go kwietnia 1935 r. stawki taryfowe z Holandją podane w zagranicznej taryfie telefonicznej na str. 33 a mianowicie:

Za rozmowy przeprowadzone w godzinach między 8-mą a 19-tą o 30 (trzydzieści) centymów, zaś w godzinach między 19-tą a 8-mą o 18 (osiemnaście) centymów.

Wszystkie rozmowy do Holandji należy kierować via Warszawa, zaś w razie uszkodzenia tego połączenia lub innych trudności technicznych dotychczasową drogą via Berlin.

№ TE 209 z dnia 25 marca 1935 r.

107.

Ruch telefoniczny między Polską a Włochami.

W związku z uruchomieniem bezpośredniego połączenia telefonicznego Warszawa — Triest należy wszystkie rozmowy do Włoch kierować via Warszawa, zaś w razie uszkodzenia tego połączenia lub innych trudności technicznych dotychczasową drogą przez Wiedeń.

№ TE 205 z dnia 20 marca 1935 r.

AMBICJĄ KAŻDEGO PRACOWNIKA POWINIEN BYĆ SYSTEMATYCZNY WZROST DOCHODÓW PLACÓWKI POCZTOWEJ, W KTÓREJ JEST ZATRUDNIONY.

ADMINISTRACJA.

108.

Wynagrodzenie pracowników kontraktowych i robotników w czasie choroby.

Ministerstwo Poczt i Telegrafów udzieliło następujących wyjaśnień w sprawie wynagrodzenia pracowników kontraktowych i robotników w czasie choroby:

1) W razie niepełnienia przez umysłowego pracownika kontraktowego obowiązków służbowych z ważnych przyczyn, nieobjętych postanowieniami art. 19 rozp. Prez. Rzp. z dnia 16 marca 1928 roku o umowie o pracę pracowników umysłowych (Dz. U. R. P. № 35 poz. 323) należy wstrzymać mu wypłatę wynagrodzenia umownego, jeżeli nieobecność w służbie trwa ponad 3 dni.

2) Zajmując stanowisko, że 3-dniowy termin można utożsamić z pojęciem „krótkiego okresu czasu" przyjętem w art. 20 powołanego wyżej rozporządzenia, Ministerstwo nie znajduje przeszkód do powołania się na art. 20 przy wstrzymaniu wypłaty wynagrodzenia w przypadku omówionym w pkt. 1.

3) Jakkolwiek przepisy o umowie o pracę robotników (Dz. U. R. P. z 1926 roku

№ 35 poz. 324) nie przewidują analogicznego postanowienia do objętego wspomnianym wyżej art. 20-tym, to jednak zasada wynikająca z tego artykułu może być zastosowana do robotników.

Umowa o pracę jest umową wzajemną, w związku z czem świadczenie ze strony pracodawcy następuje w razie wykonania umówionego świadczenia przez pracownika. Skoro zatem w odniesieniu do robotników przepis nie zawiera w przedmiocie potrąceń za czas niepełnienia służby analogicznych ograniczeń, jak przy pracownikach umysłowych — robotnikowi będzie można dokonać takich potrąceń z jego wynagrodzenia.

Zaznacza się przytem, że wprowadzenie jednakowych zasad w tej mierze tak w stosunku do pracowników umysłowych, jak i robotników w P. P. T. T. zostało podyktowane postulatem ujednostajnienia postępowania w stosunku do wszystkich pracowników kontraktowych.

4) W świetle podanego stanu rzeczy — w zarządzeniu o wstrzymaniu wynagrodzenia robotników z powodu niepełnienia służby odpadnie wymóg powołania się na podstawę prawną, w miejsce której należy zamieścić odpowiednie uzasadnienie, dotyczące charakteru stosunku umownego o pracę i skutków niewywiązania się przez pracownika z przyjętych nań obowiązków, po myśli przytoczonych w pkt. 3 wyjaśnień.

Równocześnie zaznacza się, że odpowiednie uzupełnienie umowy jest zbędne, gdyż dotyczące skutki prawne dla pracownika wynikają z istoty samego stosunku służbowego o pracę.

№ AP 41 z dnia 7 marca 1935 r.

109.

Zmiana zakresu czynności oddziałów budowlanego i gospodarczego Dyrekcji Okręgu Poczt i Telegrafów.

Sprawy opałowe, oświetleniowe, utrzymania czystości wydziela się z Oddziału budowlanego i przydziela do Oddziału gospodarczego.

Na zasadzie zarządzenia Pana Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 9.III.br. № GMOrg 1111 z dniem 1 kwietnia b. r. wydziela się sprawy ustalania norm opałowych, oświetleniowych, ustalania ryczałtów na utrzymanie porządku i czystości, sprawy kredytów na energję elektryczną, wodę, asenizację i oczyszczanie kominów z Oddziału budowlanego i przydziela je do Oddziału gospodarczego Dyrekcji Okręgu Poczt i Telagrafów.

W związku z tem we wszelkich sprawach dotyczących opału, światła i utrzymania porządku i czystości należy zwracać się, począwszy od 1 kwietnia b. r., do Oddziału gospodarczego tutejszej Dyrekcji.

№ AO 110 z dnia 14 marca 1935 r.

110. Wykaz reklam przeznaczonych do wywieszenia.

Nr. porządkowy	Nazwa firmy	Wymiar reklamy w decymetrach kw.	Rodzaj reklamy	Nazwa urzędu lub agencji, w których reklama ma być umieszczona	Czas trwania reklamy
1	2	3	4	5	6
9	Philips	240	plakat kolorowy	Bielsko I, Chorzów I, urz. telef. telegr. w Chorzowie, Chebzie, Cieszyn, Dziedzice, Goleszów, Gorzyce k/Rybnika, Istebna, Katowice I, urz. telef. telegr. w Katowicach, Lipiny śl., Lubliniec, Łagiewniki śl., Nowy Bytom, Pszczyna, Rybnik I, Siemianowice śl., Skoczów, Szopienice, Tychy, Tarnowskie Góry, Ustroń i Wodzisław k/Rybnika.	od 16. II. 1935 r. do 16. III. 1936 r.

Nr. AG 610 z dnia 22 marca 1935 r.

OBWIESZCZENIA.

111.

Poszukiwanie dłużników.

Poleca się Urzędowi (Agencji) pocztowo-telegraficznemu zbadać przy pomocy doręczycieli i Miejscowego Biura Ewidencji Ruchu Ludności czy nie zamieszkują w tamtejszym okręgu doręczeń: Gębalski Kostanty por. W. P. oraz Łukowski Mieczysław kapitan W. P. b. abonenci telefoniczni wyjechali z Kociubińczyk w niewiadomym kierunku. Franciszek Łopalewski ze Skolimowa, Josek Zelcer z Łodzi, Marjem Grossbart z Warszawy, Jakób Mojżesz Cwajfus z Warszawy b. abonenci telefoniczni. Inż. Wolny Maksymiljan s. Józefa i Karoliny z zawodu architekt, zalega z opłatami radjoabonamentowemi od dnia 1 kwietnia 1933 r., zamieszkały Szczuczyn k. Lidy, następnie Lida. Stefanja Nowak dotychczas zamieszkała w gminie Mościce, poczta Krosno b. radjoabonent, Framnus Stanisław zamieszkały ostatnio we wsi Bartodzieje gmina Obryte dom Witkowskiego, Senczuk Edward zamieszkały ostatnio w Błędowie b. radjoabonenci urzędu p. t. Pułtusk i agencji p. t. Błędów. Dr. Henryk Awin syn Arona i Jeny ur. w 1878 ze Lwowa b. abonent telefoniczny.

Wymienieni nie uregulowawszy należności telefonicznych wyjechali z dotychczasowego miejsca pobytu w niewiadomym kierunku bez policyjnego odmeldowania. W wypadku znalezienia miejsca zamieszkania jednego z wymienionych dłużników należy bezpośrednio zawiadomić o tem właściwą Dyrekcję Okręgu Poczt i Telegrafów.

№ TE 322 z dnia 26 marca 1935 r.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

Komunikat Spółdzielni „Własny Dom".

Spółdzielnia „Własny Dom" — założona przed dwoma laty przez pracowników pocztowych — podaje do wiadomości, że w tym czasie udzieliła bezprocentowych pożyczek — następującym członkom pocztowcom:

1) Walentemu Kolasie — referendarzowi — 9.000 zł.
2) Józefowi Kołodziejowi — sekretarzowi — 3.000 zł.
3) Tomaszowi Murasowi — st. asyst. z Mikołowa — 5.000 zł.
4) Janowi Bromie — sekretarzowi — 10.000 zł.
5) Alojzemu Musiałowi — st. pocztyljonowi z up. Katowice 1 — 4.000 zł.
6) Józefowi Bartasowi — ekspedjentowi z Tych — 5.000 zł.
7) Augustynowi Kałuży — ekspedjentowi z Orzesza — 4.000 zł.
8) Antoniemu Spałkowi — kontrolerowi z up. Katowic 1 — 2.000 zł.
9) śp. Franciszkowi Koziorowi — referendarzowi — 3.000 zł. i innym członkom z poza grona pracowników pocztowych 6.000 zł. **czyli łącznie 51.000 zł.**

Prócz tego przyznała pożyczki 3 członkom na sumę 17.000 zł. którą wypłaci w najbliższym czasie.

Przy tej sposobności — Zarząd Spółdzielni zwraca się z gorącym apelem do P. T. Pracowników pocztowo-telegraficznych — aby korzystali z dobrodziejstwa **bezprocentowych pożyczek** i licznie wstępowali do Spółdzielni w charakterze członków.

ZARZĄD
„Własny Dom"
Spółdzielnia Hip. Kredytowa
z ogr. odpow.
Katowice, ul. Sokolska 1 m. 18.

Adres Administracji: DYREKCJA OKRĘGU POCZT i TELEGRAFÓW
(Oddział Organizacyjny)
KATOWICE, ul. Słowackiego 11, I. p. pokój Nr. 10.

PRENUMERATA NA ROK 1934 WYNOSI:

roczna 4 zł. 80 gr.	półroczna 2 zł. 40 gr.	kwartalna 1 zł. 20 gr.

Ceny ogłoszeń za tekstem od wiersza 1 mm. szpalty redakcyjnej 15 gr., tabelaryczne 30 gr.

Za terminowy druk ogłoszeń administracja nie odpowiada.

KONTO CZEKOWE w P. K. O. № 300 516.

Sosnowieckie Zakłady Graficzne, Sp. z ogr. odp. w Sosnowcu.

Cena 25 gr.